

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 31 Marca v.s. 1826 roku.

WPAOMOŚCI KRAJOWE:

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 24 marca.

W piątek d. 19, jenerał wojsk niderlandzkich, *Trip*, miał honor otrzymać audyencyą pożegnania u N. CESARZA JEGOMOŚCI i u NN. CESARZOWYCH.

W niedzielę d. 21, marszałek polny Xiążę *Wrede*, i baron *Egloffstein*, jenerał major i rzeczywisty radca tajny J. K. W. Wielkiego Xięcia Jmci Weymarskiego, również mieli zaszczyt otrzymać audyencyę pożegnania u N. CESARZA JEGOMOŚCI i u NN. CESARZOWYCH.

Tegoż dnia, kawaler, *Paez de la Cadena*, miał zaszczyt złożyć N. CESARZOWI JEGOMOŚCI nowe swe listy wierzytelne, jako poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny N. K. J. Katolickiego. Potym *Paez* miał audyencyę u NN. CESARZOWYCH.

Hrabia Henryk *Bombelles*, radca poselstwa N. C. J. Austriackiego w *S. Petersburgu* (nie dawno przybyły), miał honor być przedstawianym N. CESARZOWI JEGOMOŚCI i NN. CESARZOWYM.

CESARZ JEGOMOŚĆ raczył rozkazać, ażeby półk pieszy smoleński oddział nazywał się półkiem Xięcia *Wellingtona*. Naywyższy Reskrypt do Xięcia umieścimy w następującym numerze.

J. K. W. Xiążę Jmci *Oranii* wyjechał w sobotę do Warszawy.

Jenerał adjutant, *Bałaszew*, gubernator jenerałny rjański, woronezki, oreński, tulski i tambowski, przybył do stolicy *S. Petersburga*.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa d. 1 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dokończenie Programatu żałobnego Obchodu po wiekopomney pamięci NAYJAŚNIEJSZYM CESARZU WSZECH ROSSYI ALEXANDRZE I, KRÓLU POLSKIM.

IV.

Porządek wewnętrzny w Kościele.

I. Urządzenie Kościoła ogólne. Będzie urządzonych w Kościele Katedralnym działów 17, to jest: w Praesbiterium cztery, w samym Kościele trzynaście. Cztery działy w Praesbiterium uformowane, przeznaczone są: I. Dla Tronu i Orszaku, który go będzie otaczał — II. Dla Duchowieństwa — III. Dla Xięcia Namiestnika, Senatu i Ministrów — IV. Dział stanowią chory dla dam. Trzynaście działów w samym Kościele, będą przeznaczone jak następuje: I. We środku Kościoła na Katafalk — II. Przed katafalkiem, w niejakiem od niego oddaleniu, dla wojskowych — III. Między filarem Województwa Krakowskiego i filarem Województwa Kaliskiego: W odstepie pierwszym dla posłów i deputowanych — W odstepie średnim, dla Posłów i Deputowanych; W odstepie naywyższym, dla Radców Wojewódzkich — IV. Między filarem Województwa Sandomierskiego i filarem Wojew. Lubelskiego: W odstepie pierwszym, dla Radców Stanu i Referendarzów Stanu; W odstepie średnim, dla dam. W odstepie naywyższym, dla dam — V. Między filarem Województwa Kaliskiego i filarem Województwa

Płockiego: W odstepie pierwszym, dla Posłów i Deputowanych; w odstepie średnim, dla Posłów i Deputowanych; W odstepie naywyższym, dla Radców Wojewódzkich — VI. Między filarem Województwa Lubelskiego i filarem Wojew. Mazowieckiego: W odstepie pierwszym: dla Członków Sądu Naywyższego, dla Członków Komisji Oświecenia, dla Radców i Assessorów Izby obrachunkowej; W odstepie średnim i naywyższym: Dla Sądu Appellacyynego, Sądu Kryminalnego, Komisji Centralney Likwidacyyney, Prokuratorji, Dyrekcyi głównej kredytowej, Trybunału cywilnego, Trybunału handlowego i Dyrekcyi szczegółowej Mazowieckiej — VII. Między filarem Wojew. Płockiego i filarem Wojew. Podlaskiego: W odstepie pierwszym: dla Prezesów kryminalnych, Prezesów Trybunałów Cywilnych i handlowego, Prezesów Komisji Wojewódzkich, dla Członków Komisji Wojew. Mazowieckiego; — W odstepie średnim i naywyższym: dla Bióra Rady Stanu, dla Wydziałów i Biór Komisji Oświecenia, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, wojny, Skarbu i Izby obrachunkowej — VIII. Między filarem Wojew. Mazowieckiego i filarem Wojew. Augustowskiego: W odstepie pierwszym: dla Referendarzów Stanu Nadzwyczajnych i Vice-Referendarzów, tudzież Rektora i Dziekanów Uniwersytetu Warszawskiego; W odstepie średnim i naywyższym: Dla Kuratora, Inspektora, Profesorów Uniwersytetu i Rektorów Szkół Warszawskich — IX. Między filarem Wojew. Podlaskiego i filarem ostatnim: W odstepie pierwszym: dla Korpusu Górniczego i dla Korpusu Leśnego; W odstepie średnim: dla starszych kupieckich; W odstepie naywyższym: dla Obywateli i starszych Cechów — X. Między filarem Wojew. Augustowskiego i filarem ostatnim: W odstepie pierwszym: dla Korpusu Pocztowego i dla Korpusu dróg i mostów; W odstepie średnim: Dla Radców i Ławników Urzędu Muncypalnego; W odstepie wyższym: dla Obywatelów i starszych cechowych — XI. Pozostać ma wolny, między Katafalkiem i Praesbiterium, dla odbywania obrzędów religijnych — XII. Pozostać ma wolnym, między Katafalkiem i Oddziałem drugim, a to dla odbywania obrzędów religijnych — XIII. Przeznaczony na umieszczenie muzyki żałobnej na chórach

II. Urządzenie Kościoła szczególne. Co do Praesbiterium: Dział I. Miejsca bezpośrednio Tron otaczające, przeznaczone są dla Wielkich Urzędników Dworu, Szambelanów, Kammerjunkerów i dworzan zastępczych. Miejsca między Tronem i stallami, przeznaczone jest dla Jenerałów obóyga narodów, cudzoziemców wysokiego stopnia, Konsulów etc. w pozycyi 81 orszaku wymienionych. Dział II. Duchowieństwo otaczać będzie Arcy-Biskupa celebrującego, obok ołtarza naprzeciwko Tronu. Stalla zwyczajne, pod samemi chórami, przeznaczone są dla Prałatów i Kanoników. Dział III. Między Amboną pod filarem Województwa Krakowskiego wystawioną, i krzesłami Senatu, będzie miejsce oddzielne dla Xięcia Namiestnika Królewskiego. Krzesła Senatu tak będą urządzone, ażeby w pierwszym rzędzie, na tej stronie, gdzie będzie Xiążę Namiestnik, było krzesel 12; — pierwsze od

ołtarza dla Prezesa Senatu, cztery następne dla Biskupów; — siedm dla Kasztelanów najstarszych. W pierwszym rzędzie od strony Tronu będzie krzesel 14; — pierwsze 10 dla Wojewodów, 4 ostatnie dla Ministrów — W drugim rzędzie, po jednej i drugiej stronie, zasiadać będą Kasztelanowie i Sekretarz Senatu. Dział IV. W chórze od strony łoża, umieszczonych będzie dam 20; w chórze od strony zakrystyi, umieszczonych będzie dam 16. Z dwóch stron ołtarza, stać będą uczniowie Szkoły Aplikacyjnej. Co do Kościoła: Dział I. Katafalk urządzony będzie podług rysunku potwierdzonego. — Na okosoku, na którym złożona będzie Truna, ustawione będą taborety dla dekoracyi orderowych. Na Mundury NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA Senatowi, woysku i półkom darowane. Na stopniach katafalku, od strony ołtarza, po prawey i lewey stronie, stać będzie taborety cztery, na których złożone będą ofiary. Na okosoku katafalku stać będą oficerowie z różnych półków Gwardyi z dobytemi szpadami. Dwie kompanie grenadyerów Gwardyi stać będą po obu stronach Kościoła. Dział II. Dla odznaczenia ustępu, między Oddziałem drugim i Katafalkiem, stać będą, z jednej i drugiej strony Kościoła, przy filarach, dwóch Pomocników Mistrza obrzędów; — jeden przy filarze Województwa Podlaskiego, drugi przy filarze Województwa Augustowskiego. Pięć pierwszych rzędów tego Oddziału przeznaczonych jest dla Jeneratów i wyższych oficerów, za nimi stać będą oficerowie inni. Dział III. Odstępy, pierwszy i średni, mieć będą kaźden trzy rzędy ławek, tak urządzonych, ażeby się w tych dwóch odstępach pomieścić mogło Postów i Deputowanych 60. W odstepie trzecim, będą miejsca stojące na 45 Radców Wojewódzkich. Dział IV. W odstepie pierwszym urządzone będą ławki dla pomieszczenia 11 Radców Stanu Zwyczajnych i 10 Radców Stanu Nadzwyczajnych, oraz 7 Referendarzów Stanu — Odstępy średni i najwyższy, tak urządzone będą, ażeby na sześciu rzędach ławek pomieścić się dał 54. Dział V. Odstępy pierwszy i średni, mieć będą kaźden trzy rzędy ławek, tak urządzonych, ażeby się w tych dwóch odstępach pomieścić mogło Postów i Deputowanych 60. W odstepie trzecim będą miejsca stojące na 43 Radców Wojewódzkich. Dział VI. Odstępy pierwszy, średni i najwyższy, tak będą urządzone, ażeby na 9 rzędach ławek, w pierwszym odstepie, siedziało osób 24, w odstepie średnim i najwyższym osób 67. Dział VII. W pierwszym odstepie, na trzech rzędach ławek pomieścić należy osób 24, w odstepie średnim i najwyższym stać będzie Urzędników biurowych 70. Dział VIII. W pierwszym odstepie, na trzech rzędach ławek, siedzieć będzie Referendarzów Stanu Nadzwyczajnych 17, Vice-Referendarzów 5, tudzież Rektor i pięciu Dziekanów Uniwersytetu — W odstepie średnim i najwyższym, na sześciu rzędach ławek, siedzieć będą Inspektor jeneralny, Kuratorowie, Professorowie Uniwersytetu i Rektorowie Szkół Warszawskich. Dział IX. W pierwszym, średnim i najwyższym odstepie stać będą Urzędnicy i obywatele, jak się to wyżej powiedziało. Dział X. W pierwszym, średnim i najwyższym odstepie, stać będą Urzędnicy i obywatele, jak się to wyżej powiedziało. Dział XI i XII, zostają wolne. Dział XIII. W tym dziale pomieszczeni będą muzycy i śpiewacy podług porządku, przez dyrekcyą właściwą wskazanego.

III. Pomieszczenie osób w Kościele:

Za wejściem do Kościoła osób Orszak składających, pomieszczenie ich porządkiem oddziałów, będzie następujące: Z Oddziału I. Vice-Prezydent, Adjutanci Placu, Major placu, pozostaną w Dziale drugim dla woyska przeznaczonym. Komendant Placu, uda się na miejsce koło Tronu. Dowódca półku strzelców konnych, zatrzyma się w Dziale II Kościoła. Z Oddziału II. Pomocnik Mistrza obrzędów zaprowadzi 40 obywateli, bilety mających, do Działu i odstepu właściwego, 20 z jednej strony i podobnie 20 z drugiej strony —

Umieści podobnie Radnych i Ławników Urzędu Muncypalnego, tudzież jednego starszego z kaźdego cechu z chorągwią, na miejscu przeznaczonem. Prezydent Muncypalności, jako Radca Stanu, zabierze miejsce sobie właściwe w Dziale IV. Pomocnik Mistrza obrzędów tego Oddziału pozostanie na stronie starszych kupieckich, przestrzegając porządku w odstepie średnim i najwyższym tego Działu, z uwagą, ażeby później nadejść mającym, przechód przez te odstepy był ułatwiony. W Dziale X. tegoż samego porządku pilnować będzie wcześniej do tego wyznaczony od Prezydenta Muncypalności jeden z Ławników. Z Oddziału III. Pomocnik Mistrza obrzędów, zaprowadzi środkiem Kościoła i Praesbiterium, po 4 Xięży kaźdego konwentu do zakrystyi, gdzie dalszego polecenia Xięża od Arcy-Biskupa oczekiwać będą; sam pomocnik Mistrza obrzędów zbliży się do Tronu, gdzie oczekiwać będzie na rozkazy Mistrza obrzędów, przy którym ciągle zostawać ma. Z Oddziału IV. Pomocnik Mistrza obrzędów umieści Rektorów Szkół Warszawskich na ostatniej ławce Oddziału VIII; na bliższych ławkach Professorów Uniwersytetu, Inspektora jeneralnego, Kuratorów; na trzeciej ławce odstepu pierwszego umieści Rektora i Dziekanów, zostawując w tymże odstepie wolne miejsce dla 17 Referendarzów Stanu Nadzwyczajnych i 5 Vice-Referendarzów. Sam zaś pomocnik Mistrza obrzędów uda się do filaru Województwa Sandomierskiego, gdzie zostanie przez cały ciąg Obrzędu. Jak tylko Oddział IV, wejdzie do Kościoła, Arcy-Biskup poprzedzony Biskupami, Prałatami i Kanonikami, uda się do drugiego kościelnego, gdzie oczekiwać będzie Mar Królewskich. Z Oddziału V. Pomocnik Mistrza obrzędów przeprowadzi Radców Wojewódzkich na miejsce ich praznaczenia w Dziale III i IV, tudzież umieści Postów i Deputowanych, tak, żeby, ile bydy może, Województwo Krakowskie i Sandomierskie znajdowało się w odstepie I, Działu III; Województwo Kaliskie i Lubelskie w odstepie I. Działu V; Województwo Płockie i Mazowieckie w odstepie średnim Działu III; Województwo Podlaskie i Augustowskie w odstepie średnim Działu V — Postowie niosący chorągwie, po zawieszeniu ich przy filarach, udadzą się na właściwe miejsca. Sam Pomocnik Mistrza obrzędów stanie obok filaru Województwa Sandomierskiego. Z Oddziału VI, czterey dworzanie niosący skrzynię Jafmużniczą, złożą ją u stop Katafalku od strony Wielkiego Ołtarza, a sami z dwóch stron teyże skrzyni stać będą. Szambelani do oddawania Jafmużny praznaczeni, poydą do Tronu; czterech dworzan zastępczych, przed Szambelanami idących, poydzie za nimi do Tronu. Oficerowie niosący Mundury NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA darowane półkom, staną przy filarze Województwa Płockiego. Jenerał niosący Mundur NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA, darowany woysku Polskiemu, i Senator niosący Mundur NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA darowany Senatowi, staną przy filarze Województwa Mazowieckiego. Z ósmiu Jeneratów niosących dekoracye Orderowe, czterech na przodzie idących, stanie między filarami Województwa Płockiego i filarami Województwa Podlaskiego, obróceniem tyłem do Działu VII. Drugi czterey Jenerałowie staną naprzeciw tamtych, między filarem Województwa Mazowieckiego i filarem Województwa Augustowskiego, obróceniem tyłem do Działu VIII. Senator Kasztelan niosący Miecz, stanie u dołu Katafalku, od strony filaru Mazowieckiego, tyłem obrócony do Działu VIII. Senator Kasztelan niosący Kulę Ziemską, stanie u dołu Katafalku, od strony filaru Płockiego, tyłem obrócony do Działu VII. Senator Wojewoda niosący Berło, stanie na pierwszym stopniu Katafalku, od strony filaru Płockiego, tyłem obrócony do Działu VII. Senator Wojewoda niosący Koronę, stanie na pierwszym stopniu Katafalku, od strony filaru Mazowieckiego, tyłem obrócony do Działu VIII. Pomocnik Mistrza obrzędów tego Oddziału stanie przy filarze Województwa Sandomierskiego. Z Oddziału

VII. Jak tylko Oddział VI, weydzie do Kościoła Arcy-Biskup z całym Duchowieństwem spotka Mary Królewskie za dzwiami kościoła, i czekać będzie, póki trumna zdjęta z mar nie zostanie; wienczas obróci się ku kościołowi, i poprzedzony Biskupami i całym duchowieństwem, sam poprzedzać będzie niosących trumnę i uda się na swoje miejsce, a w tém muzyka stosowna da się słyszeć. Jak tylko trumna i popiersie N. CESARZA ALEXANDRA I. wniesione zostaną do kościoła, wszyscy obecni powstaną. Senatorowie, Jenerałowie, Posłowie i Radey Stanu, tudzież Urzędnicy Dworu, niosący trumnę, postąpią ku katafalkowi, weyda po stopniach na wierzch onego, i ustawią trumnę a popiersie na postumencie przygotowanym. To uczyniwszy, zeydą stopniami drugiej strony Katafalku. Natenczas Senator Wojewoda niosący Koronę i Senator Wojewoda niosący Berło, weyda stopniami, położą na Trunie Koronę i Berło, a drugiem stopniami zeydą z Katafalku. Senatorowie Kasztelan niosący Miecz i Kulę Ziemską, wstąpią na wierzch Katafalku i złożą je również na Trunie. Jenerałowie niosący dekoracye orderowie, weyda na wierzch Katafalku i złożą cztery dekoracye od strony Wielkiego Ołtarza, a cztery od strony przeciwny. Senator niosący mundur NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA, darowany Senatowi, weydzie na Katafalk i złoży go na taborecie po prawey stronie soku. Jenerał niosący Mundur NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA darowany woysku Polskiemu, wstąpi na wierzch Katafalku i złoży ten mundur na taborecie, przy samym soku, na prawey stronie onego umieszczonym; nakoniec oficerowie niosący mundury NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA półkom darowane, wstąpią na katafalk, złożą je na taborecie przy samym soku, po lewey stronie onego umieszczonym. Po złożeniu takowém Senatorowie, Jenerałowie, Posłowie, Radey Stanu, Urzędnicy Dworu i Oficerowie udadzą się na miejsca sobie przeznaczone. Pomocnik Mistrza obrzędów tego Oddziału stanie od strony filaru Województwa Krakowskiego. Z Oddziału VIII, Xiążę Namiestnik uda się w towarzystwie Adjutantów swoich, poprzedzony Pomocnikiem Mistrza obrzędów, na miejsce dla niego przygotowane. Prezes Senatu i Senatorowie świeccy połączą się z Senatorami Duchownymi i zajmą swoje krzesła. Ministrowie zasiądą także na miejscu sobie w Praesbiterium wskazaném. Radey Stanu, tak Zwyczajni jak Nadzwyczajni, tudzież Referendarze Stanu, zajmą miejsca swoje w odstępie pierwszym Działu IV. Członki Sądu Naywyższego, Kommissyi Oświecenia Publicznego i Izby obrachunkowey, umieszczą się w pierwszym odstępie Działu VI. Weyście do ławek odstępu pierwszego, uskutecznić się będzie od strony wewnętrzney Kościoła. Weyście do ławek odstępu średniego i naywyższego Działu VI, uskutecznić się będzie przez Dział X i odstępie naywyższy Działu VIII. Pomocnik Mistrza obrzędów starać się będzie, ażeby to przeyscie było ułatwione. Pomocnik mistrza obrzędów, umieściwszy wszystkie osoby tego Oddziału w miejscach przeznaczonych, sam stanie przy filarze Województwa Krakowskiego. Z Oddziału IX. Pomocnik Mistrza Obrzędów przeprowadzi, przez odstępie średni Działu IX, wszystkich Urzędników Biór i wydziałów Rady Stanu, Kommissyy Rządowych, Izby obrachunkowey, i umieści ich w odstępie średnim i naywyższym Działu VII. Następnie umieści: Urzędników Korpusu Poczтового w odstępie pierwszym Działu X, od strony filaru Województwa Augustowskiego; Urzędników Korpusu dróg i mostów w tymże odstępie, od strony filaru ostatniego, podobnież umieści Urzędników Korpusu górniczego w odstępie pierwszym Działu IX, od strony filaru Województwa Podlaskiego; Nakoniec umieści Urzędników Korpusu leśnego w tymże samym odstępie, od strony filaru ostatniego. Sam zaś Pomocnik Mistrza Obrzędów stanie przy filarze Województwa Krakowskiego, Pomocnik Mistrza Obrzędów Oddziału II i Pomocnik Mistrza Obrzędów na samym końcu Orszaku idący, podczas umieszczenia

się osób Oddziału IX, staną na linii, oddzielającej miejsce dla woyskowych przeznaczone, od miejsca, które wolnóm ma pozostać przed Katafalkiem: — w tym celu, pierwszy stanie przy filarze Wdztwa Podlaskiego i Dziale VII, drugi przy filarze Wdztwa Augustowskiego i Dziale VIII. Po takowém umieszczeniu osób Orszak żałobny składających, wniyda do Kościoła woyskowi wszelkiego stopnia, którzy, podług rozkazów Naywyższej Komendy woyskowej, w liczbie 160 będą mogli bydź Obrzędowi przytomni, i zajmą miejsce w Dziale II, nie przechodząc za linią, którą dway Pomocnicy Mistrza Obrzędów, po obu jej końcach stojący, wskazywać będą.

Umieszczenie Dam w kościele uskuteczni się sposobem następującym:

Damy, którym bilety, z wyższego rozkazu, udzielone zostaną, do loży królewskiej, przeyda przez zamek do teyże loży; damy tak do chóru od loży, jak do chóru od zakrystyi, tudzież i do odstępow średniego i naywyższego w dziale IV kościoła, przyjadą w karetach na rynek Starego miasta o godzinie 10, a ztamtąd, te, które będą miały bilety do chóru od zakrystyi, udadzą się piechotą, ulicą Pojezuicką, do drzwiów prowadzących do zakrystyi, gdzie urzędnik do tego wyznaczony, zaprowadzi je do chóru; te zaś, które będą miały bilety do chóru od strony loży lub do kościoła, z rynku Starego miasta udadzą się podobnież piechotą, przez ulicę Pojezuicką, Kanonie, Dziekanę i weyda bocznemi drzwiami do kościoła, gdzie im, Urzędnik wyznaczony, wskaże miejsca właściwe. Damy tak na chórach jako i w kościele będą w ubiorze żałobnym z oszewkiem, podług przepisu żałobnego.

V.

Obrząd żałobny w kościele.

1. Jak wszyscy zajmą miejsce, zacznie się msza śolewana. Celebrować będzie Prymas, otoczony Biskupami i wyższém duchowieństwem — 2. Muzyka wykonywać będzie *Requiem* przeznaczone — 3. Natychmiast po skończonem czytaniu Epistoły powstają Ministrowie i zbliżywszy się do taboretów, na których złożone będą ofiary: Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego wezmie Misał, Minister sprawiedliwości obrus i ręcznik, Minister spraw wewnętrznych obleb i wino, Minister skarbu tacę z dwoma ampulkami, i postąpią ku wielkiemu ołtarzowi — 4. W teyże samey chwili, dway Szambelanowie, wyciągną ze skrzyni jałmużniczey, jałmużnę królewską i postąpią za Ministrami. Z polecenia Arcybiskupa, Biskup jeden i pięciu Prałatów odbiorą, w porządku starszeństwa: pierwszy miszał, drugi obrus i ręcznik, trzeci chleb i wino, czwarty tacę z ampulkami, piąty jałmużnę dla ubogich kościelnych, szósty ofiarę dla kleryków Seminaryjskich, dla założenia tych ofiar na ołtarzu — 5. Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego, imieniem wszystkich ofiarujących, powie te słowa: W imieniu spoczywającego w Bogu NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA I KRÓLA, składamy ofiarę dla kościoła, jałmużnę dla ubogich, tudzież ofiarę dla kleryków seminaryjskich, prosząc o religijną pamięć na Duszę Dobroczyńcy naszego, o którą sam nas wzywa. (Tu odda drukowany wyciąg z Manifestu NAYJAŚNIEJSZEGO ALEXANDRA I. 16 września 1823) — 6. Natenczas Biskup, w asystencyi Prałatów i Kanoników, poprzedzony Ministrami i dwoma Szambelanami, postąpi od ołtarza ku katafalkowi i stanie na drugiej stronie katafalku, przodem obrócony do drzwi kościelnych. Ministrowie i Szambelanowie staną naprzeciwko Biskupa i duchowieństwa — 7. W tey chwili, wszyscy obecni w kościele, powstaną — 8. Natenczas Biskup, otworzywszy wyciąg drukowany, przez Ministra wyznań religijnych jemu doręczony, przeczyta głosem donośnym słowa następujące: (Oto są własne wyrazy spoczywającego w Bogu NAYJAŚNIEJSZEGO ALEXANDRA I. CESARZA I KRÓLA, któremi do nas w tey chwili przemawia:)

„Prosiemy wszystkich wiernych poddanych na

dobro nasze na ziemi, staranie łożone około ciągłej ich pomyślności, zanosili gorące błagania do Pana naszego Jezusa Chrystusa, aby raczył w nieskończonym swem miłosierdziu, przyjąć duszę naszą do swego wiecznego królestwa.“ — 9. Po skończonym czytaniu, Biskup z duchowieństwem, nie odchodząc z miejsca, obróci się ku ołtarzowi, wszyscy w kościele znajdujący się klękną, i mówiona będzie przez Biskupa głośno modlitwa, za duszę spoczywającego w Bogu Najjaśniejszego ALEXANDRA, CESARZA i KRÓLA — 10. Po tej modlitwie Biskup z duchowieństwem wróci do wielkiego ołtarza, wszyscy powstaną i zajmą swoje miejsca, a nabożeństwo daley odprawiać się będzie — 11. Po Ewangelii nastąpi kazanie miane przez Biskupa krakowskiego — 12. Po kazaniu odbędzie się reszta mszy śpiewanej z towarzyszeniem muzyki żałobnej — 13. Po skończonej mszy żałobnej, całe duchowieństwo zbierze się w Presbyterium i w miejscu wolnym między presbyterium i katafalkiem, zostawiając przechód wolny środkiem kościoła — 14. Natenczas zacznie się hymn *Salve Regina*, przed końcem tego hymnu zbliżą się do katafalku czterey Senatorowie, którzy nosili insygnia i wstąpiwszy po schodach do trumny, pierwszy weźmie koronę, drugi berło, trzeci kulę ziemską, czwarty miecz — 15. W tey samey chwili wszyscy wielcy Urzędnicy Dworu, wszyscy Szambelanowie i Kamerjunktrowie zbliżą się do katafalku, otoczą czterech Senatorów insygnia noszących i towarzyszyć im będą do wielkiego ołtarza — 16. Wstąpiwszy na ostatni stopień wielkiego ołtarza, Senatorowie oddadzą insygnia do rąk Arcy biskupa, który jedne po drugich złoży na ołtarzu, i w tym samym momencie da się słyszeć potrójna *Salva* wojskowa z dział i z ręcznej broni, i na tém ukończony zostanie obrzęd żałobny dnia tego — 17. Po skończonym nabożeństwie odniesione zostaną mundury Najjaśniejszego CESARZA ALEXANDRA, jedne do półków, w asystencyi pierwszych plutonów grenadyerskich i pierwszych plutonów jazdy — 18. Mundur Najjaśniejszego CESARZA ALEXANDRA wojsku darowany, odniesiony będzie do Arsenału przez kompanie Saperów i Minierów z batalionu Saperów. W arsenale przyymie go Jenerał dywizyi Hauke, Dowódca artylleryi i inżynierów, pełniący obowiązki Ministra wojny — 19. Mundur Najjaśniejszego CESARZA ALEXANDRA darowany Senatowi, będzie odniesiony do zamku przez Senatora Kasztelana, który go nosił w orszaku. Assystować mu będą dway Kasztelani i dwóch Vice Referendarzy. W sali Senatorskiej przyymie go Prezes Senatu, w asystencyi dwóch Senatorów Wojewodów, dwóch Senatorów Kasztelanów, oraz Sekretarza Senatu:

VI.

Obrzęd oddawania jałmużny Królewskiej.

1. Jałmużna Królewska zaniesiona będzie do każdego z gciu kościołów, około których przechodzić będzie orszak żałobny; złożona tudzież będzie w katedrze. Oddana więc zostanie w kościołach: 1. XX. Bernardynów — 2. Dobroczynności — 3. XX. Karmelitów — 4. PP. Wizytek — 5. Ewangelickim — 6. S. Andrzeja — 7. XX. Pijarów — 8. XX. Bazylianów — 9. XX. Kapucynów — 10. Katedralnym — 2. Ilość jałmużny, przeznaczenie jej i odbierających urządzi się w sposób następujący: 1. Kościół XX. Bernardynów: na ubogich zł. 500, na potrzeby konwentu zł. 1000; przyymie X. Gwardyan w asystencyi dwóch Xięży, w obecności ubogich. 2. Dobroczynności: na ubogich miejscowych zł. 500, na wydział wsparcia po domach zł. 1000; przyymie X. Węgierski w asystencyi Prokuratora, w obecności ubogich. 3. XX. Karmelitów: na ubogich zł. 500, na potrzeby konwentu zł. 1000; przyymie X. Gwardyan jak ad. 1. 4. Panien Wizytek: na ubogich zł. 500, na potrzeby konwentu zł. 1000; przyymie X. Kapelan w asystencyi dwóch Xięży, w obecności Zakonnicy za kratą i ubogich w kościele. 5. Kościół Ewangelicki: na ubogich zł. 500, na uczniów

szczych, iżby tém samém uczuciem przychylności, z powodu którego uważaliśmy jako najpierwsze ubogich zł. 1000; przyymie X. Lauber w asystencyi Syndyka, w obecności ubogich kościelnych i ubogich uczniów — 6. S. Andrzeja: na głucho-niemych zł. 1000, na ubogich wstydlivych zł. 1000; przyymie P. Xieni w asystencyi dwóch Kantoniczek, Kapelana X. Falkowskiego, i kilku głuchoniemych — 7. XX. Pijarów: na ubogich zł. 500, na uczniów ubogich zł. 1000; przyymie X. Prowincyał w asystencyi dwóch Xięży, w obecności ubogich uczniów — 8. XX. Bazylianów: na ubogich zł. 500, na potrzeby konwentu zł. 1000, przyymie X. Przełożony w asystencyi dwóch Xięży, w obecności ubogich — 9. XX. Kapucynów: na ubogich zł. 500, na potrzeby konwentu zł. 1000; przyymie X. Gwardyan w asystencyi dwóch Xięży, w obecności ubogich — 10. Katedralny: na ubogich zł. 1000, na kleryków Seminar. ubogich zł. 1000; przyymą dway prałaci Metropolitalni. Ogół zł. pol. 16,000 — 3. Jałmużna królewska zawarta będzie w workach czarnych, w kassie jenerałney sporządzonych, po 1000 i 500 zł. pol. monetą srebrną z etykietami i pieczęcią kassy jenerałney. Worków będzie 20, wszystkie będą złożone do skrzyni jałmużniczey czarney, suknem ponsowem okrytey, którą czterech dworzan zastępczych, przez Ministra oświecenia publicznego wybranych, nosić będzie na małych noszach czarnych — 4. Za skrzynią jałmużniczą iść będzie czterech Dworzan zastępczych, za niemi dwóch Szambelanów do oddawania jałmużny przeznaczonych — 5. Kiedy mary królewskie zbliżać się będą do drzwi jednego z kościołów wyżej wymienionych, orszak zatrzyma się, Szambelan dobiedzie ze skrzyni dwa worki właściwe, i w asystencyi dwóch Dworzan zastępczych, weydzie do kościoła — 6. W kościele stać będzie przed wielkim ołtarzem stół przyzwójcie nakryty, a przy nim Xięża i osoby, które jałmużnę przyjmować będą. Ubodzy i inne osoby z dwóch stron kościoła uszykowani stać będą — 7. Szambelan zbliżywszy się do stołu powie te słowa: „W imieniu spoczywającego w Bogu Najjaśniejszego ALEXANDRA I. Cesarza i Króla, z wyższego polecenia, składam jałmużnę królewską, (tu wyrazi dla kogo jest przeznaczoną) tudzież ofiarę królewską, (tu wyrazi dla kogo jest przeznaczoną) prosząc o religijną pamięć na duszę Dobroczynicy naszego, o którą sam nas wzywa.“ (Tu odda drukowany wyciąg Manifestu z dnia 16 września 1823 r.) (Wyraz jałmużny użyje się ile razy rzecz będzie o ubogich; inaczej, użyje się wyraz ofiary) — 8. Natychmiast po złożeniu jałmużny i ofiary, pierwszy przyjmujący odda do rąk Szambelana przygotowany kwit drukowany z podpisem przyjmujących, a Szambelan oddali się i powróci do orszaku, który ruszy daley — 9. Po wyysciu Szambelana, pierwszy przyjmujący kapłan, głosem wyrażnym i donośnym, przeczyta, z udzielonego druku, te słowa: Oto są własne wyrazy spoczywającego w Bogu Najjaśniejszego ALEXANDRA Cesarza i Króla: „Prosimy wszystkich wiernych poddanych naszych, iżby z tém samém uczuciem przychylności, z powodu którego uważaliśmy jako najpierwsze dobro nasze na ziemi, starania łożone około ciągłej ich pomyślności, zanosili gorące błagania do Pana naszego Jezusa Chrystusa, aby raczył, w nieskończonym swem miłosierdziu, przyjąć duszę naszą do swego wiecznego Królestwa.“ — 10. Po takowém odczytaniu odprawioną będzie modlitwa stosowna za duszę Najjaśniejszego w Bogu spoczywającego ALEXANDRA — 11. Tym porządkiem odbędzie się oddanie jałmużny w kościołach dziewięciu, z tą uwagą, że, dla skrócenia czasu, orszak siedm tylko razy zatrzyma się, to jest: Pierwszy raz przed kościołem XX. Bernardynów i Dobroczynności. Drugi raz przed Karmelitami. Trzeci raz przy wniysciu na plac Saski. Czwarty raz naprzeciw pałacu Saskiego. Piąty raz przed Kościołem S. Andrzeja. Słósty raz przed Pijarami. Sódmy raz przed Bazylianami i Kapucynami. Ilekroć zatrzyma się orszak między

Wilno dnia 31 marca r. s. 1826 Roku.

Kopija.

Rząd Gubernialny Litewsko-Wileński, przesłał do Redakcyi dla ogłoszenia:

Ukaz Jego CESARSKIEJ Mości, Samowładcy Wszech Rosyy, z Rządzącego Senatu, do Rządu Gubernialnego Wileńskiego. Wedle Ukazu Jego CESARSKIEJ Mości, Rządzący Senat słuchali zapiski ze sprawy apellacyjney, weszłej z Sądu Głównego Litewskiego, o Prezydencie Romanowiczu, Sędziach: Kamińskim, Szadurskim i Broncu, którzy przebrali pieniądze nad dochód im naznaczony, w sprawie konkursowej szlachty Kończow. Departament iszy Sądu Głównego po rozpatrzeniu tej sprawy roku 1814 maja 8 dnia, dekretem postanowił: 1) Ze sprawy okazuje się: Sąd Ziemski Wileński dekretem exdywizorskim, roku 1725 czerwca 22 dnia nastąpił, majątek po śmierci Pisarza Sądu Ziemskiego Wileńskiego, Ignacego Kończy, pozostały, jako to: gotowej summy 172,500 złotych polskich i różnego majątku, ocenionego do 1,148 złotych 10 groszy, pomiędzy kredytorów tegoż Kończy rozdzielił, a niedostającego kapitału złotych 20,032 groszy 18, także za procenta i koszta prawne w proporcji dla każdego kredytora, zostawił poszukiwanie na majątku dłużnika Kończy, gdziebykolwiek okazać się mógł; summę zaś na dochód z majątku wypadającą złotych 7,467 gr. 20, kazał złożyć w kancelaryi swojego Sądu, a zatem wedle naznaczenia wszystkim kredytorom satysfakcy, co zaś do powyższej summy złotych 7,467 groszy 20, wspomnianym dekretem postanowił: że kredytorowie i successorowie Kończego, ze względu na wielką liczbę akcesoryjnych rezolucyj, i różnych do oczewistego dekretu sporów, dobrowolnie i jednozgodnie takową summę na dochód należny dla sędziów uśłapili; a ponieważ z porachunku tych dochodów okazało się, że sądowi należy zł. 14,634, więc tak tę summę, jak również i należącą jeszcze kredytorom za dom, w arendowney dzierżawie zostający, zł. 500, i od Fortunata Kończy 250, w ogóle zł. 750, sukolektorowi swojemu Klemensowi Szadurskiemu kazał od dzierżawcy tego domu w terminie, kontraktem naznaczonym, odbierać w czasie następnym. Na jakowy dekret, successorowie i niektórzy kredytorowie zrobili protestacyą, i Kończowie o przebor kop, zapozwali członków Sądu Ziemskiego Wileńskiego do byłego Sądu Głównego Litewskiego, który w odpowiedzi, od sukolektora Klemensa Szadurskiego wziętej, znalazł, iż on wybrał na dochód Sędziów za kopy do 5,000 zł.; a z akcesoryjnych i oczewistego dekretu tegoż Sądu, uznano, że nie więcej im należy na dochód za kopy, jak zł. 5,888, a ztąd przekonawszy się Sąd Główny o przeborze kop przez członków Sądu Ziem. Wileń., stosownie do konstytucyi 1764, na stawających do rozprawy członkach: Romanowiczu i Broncu, przeznaczył we troje na każdym po zł. 6,559 gr. 15, na rzecz kredytorów Kończego, i osobno koszta prawne po zł. 100 dla successora Franciszka Kończy. Nanie stawających do rozprawy Sędziach: Kamińskim, Szadurskim i Rejencie Kośłowiczu, zapisał dekret niestanny, z przeznaczeniem na Sędziach za przebor kop we troje, także za niestawanie do rozprawy i koszta prawne, w ogóle na każdym po zł. 8,559 gr. 15, a na Rejencie Kośłowiczu, zł. 5,000. Późem sprawę tę, Sąd Główny, przez apellacyą, odesłał do Rządzącego Senatu, który znalazłszy w tej sprawie niedostateczność, w Ukazie 30 października 1811 roku wyrażoną, zalecił temuż Departamentowi takową niedostateczność dopełnić, i nanowu uczynić postanowienie. Na skutek czego, Departament ten wielokrotnie zalecał Sądowi Ziemskiemu Wileńskiemu, podług tego Ukazu należyte wypełnienie, a Departamentowi z dostawieniem rejestrow o przebranych w tej sprawie kopach, raportować. Sąd Ziemski, otrzymawszy od successorów zmarłego Romanowicza, Szadurskiego i Kamińskiego, także od będącego w życiu Bronca, objaśnienie, przy ra-

porcie przedstawił z wyrażeniem w nim swojej opinii, i doniesieniem, iż sukolektor Klemens Szadurski nie został wynaleziony i gdzie przebywa żadnego nie ma śladu. Ale ponieważ Sąd Ziemski Wileński, ani zaleconego rachunku, ani też protokołów i rejestrow nie dostawił, przeto kazano mu było takowe przysłać. Po dostawieniu i szczegółowym ich rozpatrzeniu, stosownie do konstytucyi 1726 roku, pozwalającej Członkom Sądu Ziemskiego, od każdego swojego postanowienia w sprawie akcesoryjney i oczwistej, brać od stron wygrywających po jednej kopie czyli po jednemu złotem, Departament znalazł, że takich postanowień w sprawie niniejszej, Sąd ten zrobił 5,888, wypada, że nie więcej należało otrzymać byłym Członkom Sądu Ziemskiego Wileńskiego na dochód kop, jak zł. 5,888, względem czego, chociaż successorowie zmarłych członków, Józef Kamiński, assesor Gasper Romanowicz, i w imieniu successorów Szadurskiego, Radca Kollegialny Ferdynand Kontrym, także znajdujący się w życiu Sędzia Broniec, między innemi wyrażają, iż oni żadnego przeboru nie zrobili; że summę złożoną w kancelaryi tegoż Sądu zł. 7,467 gr. 20, i z arendy zł. 750, dobrowolnie i jednozgodnie successorowie i kredytorowie, za długoletnie trudy odstąpili; że jedynie z nieukontentowania Marszałka Sądu Głównego, Ignacego Grabowskiego, do członków Sądu Ziemskiego Wileńskiego, uciążliwy dla nich nastąpił dekret; że Kończowie do summy zł. 7,467 i 750, żadnego prawa nie mają, równie jak niedostających dla kredytorów kapitałów, procentów i prawnych expensów, zostawiona wolność poszukiwać jeszcze na majątku Ignacego Kończy, gdziebykolwiek mógł się okazać; z liczby zaś kredytorów, ponieważ żaden o te pieniądze nie ma pretensyi, więc niesłusznie Kończowie roszczą ją do cudzej własności; że Sąd Ziemski Wileński nie był obowiązany, sądzić sprawy konkursowej w ekstrakadencji, albo wczasie limity, na mocy praw Litewskich, na ten przypadek wydanych; a jeżeli na żądanie kredytorów i successorów, sądził tę sprawę, więc podług zwyczajów, od każdego tysiąca miał prawo wziąć po zł. 20, a nadto z oddanego pod konkurs funduszu utrzymywać siebie, i dla tego prosili o skassowanie tej sprawy i uznanie za ukończoną. Ponieważ z dekretu Sądu Ziemskiego Wileńskiego i byłego Sądu Głównego Litewskiego, także z całego toku sprawy widocznie okazuje się, iż członkowie Sądu Ziemskiego Wileńskiego, podpisywawszy dekret konkursowy, podług zeznania sukolektora Szadurskiego, od każdego kredytora należne im kopy, wybierali i wybrali onych do 5,000 zł.; że oprócz całego należnego dochodu, jeszcze zł. 7,467 gr. 20, złożone zostały w Kancelaryi tegoż Sądu z funduszu Kończych, i nadto z arendy zł. 750, na korzyść swoją, jakoby należne i niby za zezwoleniem kredytorów i successorów Kończego, wzięli wówczas, kiedy kredytorowie: Niemirowa i Szumski od takiego wyroku oświadczyli apellacyą, i na taki zrobili protestacyą, a tém samém okazuje się, że kredytorowie nie oświadczyli swojej zgody na odstąpienie członkom Sądu Ziemskiego Wileńskiego wspomnianych pieniędzy, ponieważ nie mieli zupełnej satysfakcyi w swoich pretensjach, dla niedostatecznego na odpowiedź funduszu zmarłego Ignacego Kończy. Jeżeliby pomienieni kredytorowie i successorowie, oświadczyli swoją zgodę na odstąpienie powyższej summy, tedy należałoby Sądowi Ziemskiemu Wileńskiemu wziąć od nich na to zapewnienie na piśmie, czego gdy nie uczynili, przeto wierzyć słowom tego dekretu nie można, z przyczyny wyżej wspomnianych protestacyj i apellacyj, tym bardziej, że tenże Sąd nie skończywszy jeszcze tej sprawy, i niewiedząc sam, ile mu wypadać będzie kop, w środku swojego dekretu zapisał onych należność, a potem sam uznawszy swoją omyłkę, i chcąc pokryć taki zły zamiar wymazał ten artykuł, i umieścił go już przy końcu

dekretu; zaś oświadczenie Bronia i sukcesorów zmarłych członków, także opinia członków Sądu Ziemskiego Wileńskiego teraźniejszego kompletu, że podług zwyczaju członkowie użyci do rozdziału majątku, mają prawo brać dochód od każdego tysiąca po zł. 20, oprócz utrzymania siebie z funduszu, oddanego na rozdział, ponieważ nie zasługują na żadną uwagę sądową, więc nie mogą uwolnić ich od powrócenia przebranych kop, dla tego, że chociażby uważać Sąd Ziemski Wileński za Sąd zjazdowy taxatorsko-exdywizorski, tedy na mocy konstytucyi 1726 roku, powinni byli oni brać każdy po zł. 250, a niewięcej. Przeciwnie zaś, ponieważ wybrali od kredytorów kopy, wypada że tych 250 zł. wziąć niepowinni, tym bardziej, że i nazwać tego Sądu zjazdowym nie można, z przyczyny, iż ten konkurs odbywał się w mieście Wileń, tamże, gdzie oni pełnili bez przerwy swój obowiązek, i to nie w ekstrakadencji; gdyż sprawa ta początek swój wzięła we właściwym sądowym czasie, przeto gdy podług własnego ich konkursowego dekretu, na podstawie konstytucyi 1726 roku, niewięcej należało brać wszystkim w ogólności członkom Sądu Ziemskiego, jak zł. 5,888, wzięli zaś oni od sukolektora Szadurskiego 5,000, z arendy 750, także z kancelaryi swojej zł. 7,467 gr. 10, a w ogóle zł. 13,217 gr. 10, z której summy potrąciwszy należne im prawnie zł. 5,888, widocznie okazuje się przebor zł. 7,328 gr. 20, z jakowego przeboru korzystał z nich każdy po zł. 1,832 groszy 5. Dla tego na mocy konstytucyi 1764 roku, przepisującej, że jeśli członkowie wzięli dochód swój nad przeznaczony konstytucją 1726 roku, powinni przebraną ilość powrócić we troje. Na byłych członkach Sądu Ziemskiego wileń., a mianowicie: na Ignacym Broncu zł. 5,496 gr. 15, na sukcesorach zmarłego Romanowicza zł. 5,496 gr. 15, Kamińskiego zł. 5,496 gr. 15, i Szadurskiego zł. 5,496 gr. 15, a w ogóle złotych 21,986, czyli podług kursu assygnacyami na każdym po rub. 3,297 kop. 90, a w ogóle rub. assygn. 13,191 kop. 60, dla kredytorów zmarłego Kończy przysądzić. A ponieważ pomienieni kredytorowie, na poparcie swojego poszukiwania, od czasu osądzenia tej sprawy w byłym Sądzie Głównym Litewskim, dotąd nie przybyli i żaden z nich odezwy niepodał, dla tego zachodzi wątpliwość: czy nie zostali oni zaspokojeni w swoich pretensjach zdalszego funduszu zmarłego Kończy, gdziebykolwiek się okazał, przeto rozkazać wyżej wspomnianemu Sędziemu Broncowi i sukcesorom zmarłych: Asesora Gaspra Romanowicza, Józefa Kamińskiego i Józefa Szadurskiego, iżby oni, od objawienia im tego dekretu, w przeciągu sześciu tygodni, zasądzone na nich pieniądze wnieśli do Wileńskiej Izby Powszechnej Opieki, pod odpowiedzialnością za sprzeciwienie, w konstytucyi 1764 roku przepisanej; o czem i tę Izbę uawiadomić przez komunikację, a tym czasem trzykrotnie wydrukować w gazetach, dla wiadomości kredytorów o tem postanowieniu, z zastrzeżeniem, iżby ci kredytorowie stawali do Departamentu, pod utratą swojego poszukiwania, w przeciągu sześciu miesięcy z jasnemi dowodami o należących się pieniądzach; jeżeliby na ten termin kredytorowie nieprzybyli, tedy już te pieniądze oddać sukcesorom szlachcie: Franciszkowi i Wincentemu Kończom, dozwoiliwszy razem szlachcicowi Wincentemu Nawackiemu, odbierać z Izby Powszechnej Opieki, należnych mu od Kończy, przez niego niezaprzeczonych rubli srebr. 480. Oprócz tego, stosownie do wyroku byłego Sądu Głównego Litewskiego, za poniesione przez szlachcica Franciszka Kończę, pra-

wne w tej sprawie koszty, przysądzone dla niego sądzi Broncu i sukcesorach zmarłych: Gaspra Romanowicza, Józefa Kamińskiego, i Józefa Szadurskiego, i na wszelkim ich majątku, na mocy Statutowego Prawa art. 54 rozdz. 4, z uwagi Sędziów, na każdym po rub. 100, a w ogóle rub. assygn. 400; o uzyskanie których natychmiast, i względem oddania pomienionemu Kończy pod rewers jego, do Rządu Gubernialnego Wileńskiego przesłać komunikacją. Chociaż przez wyświecenie tego, że członkowie Sądu Ziemskiego, wybierali więcej nad ustanowioną ilość kop, okazuje się ich przestąpienie w obowiązkach, ale ponieważ za te kopy, na mocy konstytucyi 1764 roku, uzyskanie z ich majątków we troje naznaczone zostało, i ci członkowie, oprócz Bronia, pomierali, więc, oprócz tej kary, więcej już żadnej nie naznaczać. 2) Ponieważ ze sprawy i objaśnienia Rejenta Sądu Ziemskiego wileńskiego, Kossowicza, także z objaśnienia członków tegoż Sądu, okazuje się, że on, wypełniając tylko obowiązek swój w sprawie Kończy, zgola nie należy ani do obliczenia kop, ani też do korzystania z nich w najmniejszej części. Nadto, ponieważ poszukujący Franciszek Kończa, nie tylko tego niezaprzecza, ale jeszcze w roszczonej pretensyi, po osądzeniu już sprawy w byłym Sądzie Głównym Litewskim, wydał temuż Kossowiczowi, dnia 16 września 1798 roku, kwietacją, dla tego Kossowicza w tej sprawie uznać za niewinnego, i od wszelkich uzyskań oswobodzić. 3) Departament ten, na skutek Ukazu Rządzącego Senatu, pod dniem 30 października 1811 roku, ponieważ ta sprawa początkowo odbywała się w Sądzie Ziemskim wileńskim, zalecił temuż Sądowi przez Ukaz 6 marca 1812, iżby bez zwłoki poszczególnie doniósł temuż Departamentowi, podług jakiego rachunku, ile mianowicie, i za co należało brać kop przez członków Sądu Ziemskiego wileńskiego, za odbycie konkursowej sprawy szlachty Kończy, i jak wiele rzeczywiście przez nich odebrano kop? także, iżby przyłączył w autentyku i ten rejestr, podług którego uzyskiwały się w tej sprawie kopy? Jednakże tenże Sąd, niedosyć, że przeciwko często ponawianym zaleceniom, czynił zwłoki w wypełnieniu takowego zalecenia, do dnia 10 listopada 1813 roku, ale prawie w niczem niewypełniwszy go, przedstawił tylko objaśnienia, otrzymane od sędziego Bronia, i sukcesorów zmarłych: Romanowicza, Szadurskiego i Kamińskiego, a nie dostawił zaleconego rachunku i rejestru, przezco stał się powodem Departamentowi do tego, że on sam, po otrzymaniu od tegoż Sądu dekretu konkursowego i rejestru, przymuszony był zająć się rozpatrzeniem i policzeniem przebranych kop, w celu rychlejszego wypełnienia Ukazu Rządzącego Senatu, również zamiast tego, co by podług zalecenia starać się odkryć nadużycie w obowiązku byłych członków Sądu Ziemskiego wileńskiego, jeszcze tenże Sąd w widocznym pobłażaniu sukcesorom ich i Sędziemu Broncowi, także dla pokrycia winy zmarłych członków, w raporcie swoim wyraził opinią (jakiey mu zgola nie należało dawać), że jakoby podług tutejszego zwyczaju, mieli prawo ci członkowie, jako zjazdowy taxatorsko-exdywizorski Sąd, brać od każdego tysiąca po zł. 20, oprócz zebranych przez nich zł. 5,888, i utrzymanie siebie z funduszu, oddanego pod konkurs majątku, wówczas, kiedy konstytucja 1726

roku wyrażnie zaleca przedstawiać członkom tylko na samych kopach, a więc pod odpowiedzialnością nie żądać. A ponieważ tenże Sąd nie był zjazdowym, więc członkowie jego i niebrali od każdego tysiąca po zł. 20, oprócz (jak wyżej powiedziano) tych kop, jednak z ich przebraniem; dla tego za wszystkie wyżej wypisane postęпки członkom Sądu ziemskiego wileń. uczynić wymówkę, i 4) Ponieważ Radca kollegialny, Ferdynand Kontrym, w prośbie swojej w imieniu Szadurskiego do tego Departamentu podanej, umieścił co do Rządzącego Senatu, także byłego Sądu Głównego Litewskiego i tegoż Departamentu, przeciwko Ukazu 1753 roku nowembra 29 dnia, uszczypliwe i nieprzystoynie wyrażenia amianowicie: że Rządzący Senat nie może praw, Na y mi łości wiey temu krajowi nadanych, a bardziey Na y w y ż s z y c h Monarszych Ustaw lekce ważyć; że były Sąd Główny Litewski wziął sędzić sprawę bez sprawy, dopuścić się widoczney niesprawiedliwości i jawney parcjalności przez nagły pośpiech; że był stroną ukrytą i razem Sądem w imieniu Kończycy; że jął się różnych środków dla działania za Kończycy; że dekret na słabych i naciąganych przyczynach gruntował, i że sprawę tę utworzył; także że ten Departament zajął się czynnością w tej sprawie napróżno z niepotrzebnym utrudzeniem, i że on Kontrym tłumaczy się bez najmniejszej potrzeby. Dla tego, na mocy Prawa Statutowego Art. II Roz. I, pomienionego Kontryma wytrzymać w wieży przez sześć niedziel. Na taki dekret zgodził się i były Cywilny Gubernator wileński, *Lawiński*; jakowy dekret przekładał do prowadzić do skutku. R o z k a z a l i: Rządzący Senat, rozpatrzywszy tę sprawę, znaydując regularnym i z prawami zgodnym, nastąpi w tej sprawie w Sądzie Głównym wileńskim Igo Departamentu dekret, a zatem postanowił go po-

twierdzić, z tą odmianą i dodaniem: a) żeby podług Na y mi łości w s z e g o Manifestu 30 augusta 1814 roku, uwolnić Radcę kollegialnego Kontryma od siedzenia wieży przez sześć niedziel, za umieszczone w objaśnieniu uszczypliwe wyrazy; także członków Sądu Ziem. wileń. od wymówki, za zrobione w tej sprawie niedbalstwo; b) żeby pismo ugodliwe szlacheica Franciszka Kończycy, z należącemi do niniejszej sprawy osobami nastąpi, jeżeli temu pismu brat jego Wincenty, albo kto inny mający prawo, niebędzie zaprzeczał, zostawić w swojej mocy wówczas, kiedy po zaspokojeniu podług powyższego dekretu Sądu Głównego wszystkich kredytatorów Kończycy, pozostaje jakakolwiek część z przysądzonej do uzyskania summy. c) Assessora Gaspra Romanowicza, Sędziego Bronica, członka Józefa Kamińskiego i Radcę Kollegialnego Kontryma, za przyniesione na dekret Sądu Głównego wileń. Igo Departamentu żałoby, niemające prawnych zasad, na mocy Na y w y ż e y potwierdzonego przełożenia Rządzącego Senatu 16 lutego 1809 roku, osztrafować każdego po 25 rubli, które odesłać gdzie należy, dla przyłączenia do dochodów Państwa, a o wypełnieniu tego zalecić Rządowi Gubernialnemu Wileńskiemu przez Ukaz, odesławszy przy takimże Ukazie dzieło autentyczne do Igo Departamentu Sądu Głównego; a co do nałożonego sztrafu dać wiedzieć przez Ukaz Izbie Skarbowej Wileńskiej. Za użyty zaś w Rządzącym Senacie, na tę sprawę, zamiast herbowego, prosty papier, dziewiędziesiąt siedm arkuszy, uzyskać z kogo należy po 2 ruble za każdy arkusz. Grudnia 7 dnia 1825 roku.

Oryginał podpisał: Ober-Sekretarz *Koreniew*. W obowiązku Sekretarza Radca honorowy *Nikołaj Perwow*. Powytczyk *Zusow*.

Z autentykiem zgodno: Naczelnik stoła *Petrusewicz*.

3 Rząd Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego podaje do wiadomości publiczney, że grunta dworne i propinacyyny dochod folwarku Niemenczyzna, w Wileńskim powiecie położonego, wypuszczać się będą przez publiczną licytacją w sześciolateńnią arendowną dzierżawę w terminach: pierwszym dnia 5, drugim 7 a trzecim i ostatnim 9 kwietnia t. r. Chcący stawiać do takowej licytacji będą powinni złożyć ewikcyą odpowiednią jednoroczney intracie, inwentarz i warunki kontraktowe są do przejrzenia każdego czasu w Kancellaryi Uniwersyteckiej. Roku 1826 marca 23 dnia.

Sekretarz Felx Mierzejewski.

Wypis z protokołu potocznego Ziem. Ptu Trockiego dnia 18 marca 1826 roku wydany.

3 Roku 1826 miesiąca lntego 26 dnia, oświadczenie wespół z Manifestem Imieniem WW. Rafała Stęgwilly b. Pisarza Ziemskiego Powiatu Trockiego, Marcina Renta Assessora drugiego Departamentu Ciągłego Wileńskiego, Franciszka Kleczkowskiego Ziem: Józefa Sokółowskiego Grodzkiego Sędziów urzędników ptu Trockiego jako opiekunów, w rzeczy WJP. Anny z Drozdowiczów Książewiczowej Regen. Gran. Powiatu Wileńskiego, przeciwko WW. Józefowi tylko względem starszeństwa małżeńskiego, a Mariannie z Drozdowiczów Aktorce rzeczy Paszkiewiczom Regentom Granicznym Powiatu Wileńskiego, tudzież na W. Stanisława Drozdowicza Assessora Sądu Niższego Ziemskiego Wileńskiego czyni się o to: Kiedy

Zalująca Aktorka wprowadzona radami i życzeniem starszej siostry w związku małżeńskie za WJP. Jana Książewicza Adwokata Subsieliów Wileńskich, po kilkamiesięcznym pożyciu niepomyślnym opuścić ony musiała, będąc jeszcze w życiu oyciec zeszyły Seweryn Drozdowicz przyjął na łono oycowskie córkę i dał oney w domu swoim przytułek i opatrzył los, wydaniem obligow, jednego na Złotych 40,000, drugiego na złotych polskich 10,000. Przychylna dla rodzeństwa swego Anna Książewiczowa obligu na złotych 10,000 zrzekła się i bratu swemu Stanisławowi Drozdowiczowi zwróciła i darowała, a kontentowała się tylko tysiącami czterdziestą, od których miała prawo równo z datą nastania obligu i pod życiem oycy pobierać procenta, obżałowana Paszkiewiczowa rządząc niewinną i bez doswiadczenia będącą jey młodością, budowała na jey losie swoje widoki i z niey bez szkrupuła zbierała pożytki, jako wywożąc tę z domu oycy, gdzie życie niepłatne pozwolone miała, utrzymywała przy sobie i to podług swego ceniła widzenia, kazała jey nabydź wlewkiem sumę na bracie dekretem Grodu Trockiego oczywistym rekognoskowaną, w illości 1,400 rubli wynoszącą, w mówiła nabyć kilkadziesiąt sztuk bydła taxując one zbyt drogo, z których niebawnie ze złego utrzymania przez zimę upadło kilka, cielęta sysuny otaxowała wysoko, srebrę sto-

łowe na osob dwanaście dostarczyć upewniwszy, kilkasieć rubli srebrnych na tymże obligu przypisać do Przelewu summy na bracie nie pozwoliła, a tegoż srebra nie oddała i dostarczenia Rewersem od siebie nie upewniła, słowem, że z 1,400 rubli srebrem na bracie przekazanych podwyższyła należność do 2,700 rubli takichże, jakich też Kniażewiczowa niewiedziała, ani liczyła i także układy bez znieśienia się z opiekunami w domu swym działając, tych czynności męża swojego miała świadkiem przez napisanie obligu i użycie za Pieczętarza. Gdy zaś przyszło do Exekucyi dekretu oczywistego Grodzkiego Trockiego extenuacją summ wskazanych dla siostr uznającego, jak samego wykrywa obżałowanego Drozdowicza podanie, że nie tylko kapitału wybierać nie było na czém, lecz na usatysfakcjonowanie należącego procentu rubli srebrnych 197 nie stało, i corocznego niedoboru zalega, a więc gdy nie tylko od summy przez Paszkiewiczową na bracie przelanej niewyexkwował się na samym procencie dekret, lecz za jej własny debit rubli 99 nie odbiera procentu, tak tedy kiedy przez szukanie bez wiedzy opiekunów, których pod zwojem swym zeszyły Seweryn Drozdowicz oycieć na Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim ciągłym drugim Departamencie dla swej córki wybrał, bez tych więc traktować w interesie, zawierając choć z rodzeństwem szkodliwie doli jej układy powagi nie miała, ile że obżałowany Drozdowicz Stanisław grozi oświadczeniem Taxy i Exdywizyi Missiuczan folwarku, widząc, przeto opiekunowie przez podwyższenie obżałowanej Paszkiewiczowej wyrażne oszukanie i szkodę Regentowej Kniażewiczowej, rozwiązania umowy procederem przez powrót należności za przelewem na bracie przekazanej i na onej należnej szukać przedsiębiorą, tym więc gdy podwyższona na obligu summa z niczego, ledwo nie drugie tyle wynosi, bez żadnego zawinienia i pożyczki, a nadto gdy obżałowany Stanisław Drozdowicz układając się z WW. Jankowskimi uprzedniemi przed Tradycją Possessorami arędownemi folwarku Missiuczan o odstępnie od tegoż dzierżawę i obciążając się pretensy ad fundum przez ich stosowane zawinił Jankowskim na jeden skrypt rubli srebrnych pięćset, na drugi rubli srebrnych sto siedemdziesiąt, a tych niechając od samojednego bez podpisania się siostr przyjąć a tem samem z układu zrywał się. Obżałowany Stanisław Drozdowicz Assesor nie rewersując i nie upewniając należności dla siostr z jego zawinienia wynikły, Jankowskim do wspólnego podpisania się równie bez opiekunów zobligował i tym sposobem wspólnie zawiniącemi przez podstęp wprowadził i uczynił, gdy też siostry dłużniczkami Jankowskich nie były i nie są, i jednego nie zawiniły grosza, oczem opiekunowie dopiero za poróżnieniem się radzeństwem dowiadując się, użyć drogi ostrożności, aby też niewinna ofiara na własnym funduszu niecierpiała, czuje obowiązek, dla tego więc do publicznej wiadomości podając, niniejsze w Aktach w porządku niemożności swojej pupilli działań, zapisuje protestacją wspólną z manifestem. (w protokole podpisano) Takowy manifest w imieniu własnym i dalszych współopiekunów podpisując Rafał Stegwił b. Pisarz Ziem. Ptu Trockiego jako W. Kniażewiczowej Opiekun.

O zgodności z protokółem poświadczam Ziemski Ptu Trgo Regent Kijuc.

Pozwolono drukować 22 marca 1826 roku.
Cenzor Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

3 Magistrat Miasta Gubernskiego Grodna pilnując się Naywyższych prawideł w roku 1824 nowembra 14 dnia dla kupiectwa danych, gdy znajduje, że z zapisanych osob w roku 1825 do kupiectwa grodzieńskiego trzeciej gildy, nie zapisali się w tymże mieście do tegoż kupiectwa na rok 1826 z chrześcian: Stanisław Poluta i Jan Renzberg z swemi familiami; a z

żydow Chaim Beniaminowicz Brenda, Beniamin Leybowicz Izabeliński, Dawid Hirszowicz Brenda, Dawid Mortchelowicz Hozanski, Mowsza Izaakowicz Anders, Wólf Eliaszowicz Waysbrem, i Icko Nochimowicz Janowski, również z familiami, którzy to niezapisani w kupiectwo stosownie do tychże prawideł i ukazu z Izby Skarbowey Litto Grodzień. Gubernii dnia 12 marca 1826 roku z N. 1004 następnego, nie tylko już są wyłączeni z tegoż kupiectwa, lecz z nastaniem roku zapisani do okładu, zajęci pod opłatę podatków do dusz przywiązanych, a nawet w końcu zabronione mają prowadzenie handlu; przeto mimo takowe rozporządzenie tenże Magistrat w stosowności jeszcze do § 192 prawideł kupieckich, przez niniejsze ogłoszenie publikuje i podaje do powszechnej wiadomości przez gazety, że wykazane osoby z swemi familiami, jak nie są do kupiectwa wpisani na rok 1826 tak w stosowności do prawideł nie mogą i nie powinni prowadzić żadnego dozwolonego handlu. 1826 roku marca 18 dnia. Prezydent Jan Dietrich.
Regent L. Cyrnhof.

3 Niżej podpisana w celu domierzenia satysfakcyi moim realnym kredytorom, oświadczyłam funduszow odpowiedzialnych Exdywizyą wieczystą, która dekretem remissyiny Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu, dnia 25 tego miesiąca i roku, wedle reguł w nim zakreślonych przeznaczoną została, gdy zaś proces konkursowy na sprawiedliwych zasadach we względzie swoich funduszow osobistych, które za długi zeszłego ś. p. męża mojego odpowiedzi ulegać nie mogą, pragnę ukończyć; przeto w zamiarze spełnienia oblikwidacyi realnych należności zupełne, W. JP. Karolowi Złobickiemu Sędziemu Granicznemu Upitskiemu pełnomocnictwo nadałam, na skutek którego, postanowienia W. Sędz. za ważne i nieporuszone uważać się będą, wzywam zatem JWW. i WW. Kredytorow, ażeby z dowodami probującemi ich należność przed dniem 15 junii terażniejszego roku, to jest przed pierwszym terminem zjazdu Exdywizorskiego Sądu do majątności Pomusza w Powiecie Upitskim leżącey przybydź lub do tego obiektu plenipotentow umocować raczyli. Rachela z Kosiuszkwow Platerowa.

Pozwolono drukować 14 marca 1826 roku,
Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

3 Scheda z Exdywizyi majątku Połozdynia w Powiecie Brastawskim leżącego, wydzielona przez Departament 2gi Sądu Głównego Wileńskiego na rzecz W. Ignacego Dobużyńskiego Porucznika b. W. Poll: mająca w sobie dymow 6, ziemi w dobrym gatunku włok przeszło 10, a w tej ilości odpowiednią ilość lasu, i łąk wybornych, tudzież zdadne miejsce do założenia fundum, niemniej intratną karczmę zwaną Karolinów, na trakcie położoną, z przyległym do niej gruntem, jest ze wszelką ewikcyą do wybycia na wieczność, życzący oną kupić zechce zgłosić się do Adwokata Sądu Głł: Wileń: Jastrzebskiego, mieszkającego w domu Wasilewskich pod młynem Królewskim, u którego znajdzie informacyą o warunkach umowy.

Dozwala się drukować dnia 22 marca 1826 roku Cenzor Ignacy Reszka.

Wilno dnia 31 marca r. s. 1826 Roku.

dwoma kościołami, jeden Szambelan uda się do jednego kościoła, a drugi, w tym samym czasie, do kościoła drugiego. Przed innemi kościołami, jeden Szambelan z drugim, kolejno odmiennieć się będą, dla oddania jałmużny i ofiary — 12. Iloraz orszak zatrzyma się dla złożenia jałmużny, przygotowana w bliskości muzyka żałobna da się słyszeć — 13. Za weyściem orszaku do Katedry, Skrzynia jałmużnicza złożoną będzie u stóp katedrału, od strony wielkiego ołtarza — 14. Gdy przed Ewangeliją Ministrowie składać będą powierzone sobie ofiary, Szambelani dwaj dobędą ze skrzyni jałmużniczej jałmużnę i ofiarę królewską, i zanieją ją przed wielki ołtarz, gdzie oddanie nastąpi podług tego jak jest przepisano w obrzędzie żałobnym kościelnym — 15. Kwity oryginalne przez odbierających wręczone; złożone zostaną Ministrówi oświecenia publicznego, dla przyłączenia do protokołu, który o całym obrzędzie pogrzebowym, sporządzony i w archiwum kościoła katedralnego złożony zostanie.

Tego samego dnia, kiedy się odbędzie obchód żałobny w Warszawie, odbywać się ma nabożeństwo we wszystkich kościołach stolicy i we wszystkich kościołach dyceczalnych, i miast Wojewódzkich główniejszych. Przez następne zaś dwa dni, będzie jeszcze nabożeństwo żałobne uroczyste w Archi-katedrze.

W Warszawie dnia 29 marca 1826 roku.

(podpisano) Stanisław Hr. Grabowski
Senator Wojewoda
Minister Wyz. Rel. i Ośw. Pub.
Prezysdujący w Komitecie.
(podpisano) Gerard Witowski
Sekretarz Komitetu.

HISZPANIA.

Madryt d. 9 marca.

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

Ponieważ Infantka Donna Ludwika Karolina (małżonka Infanta Franciszka de Paula) zaczęła 9 miesiąc ciąży, przeto doniesiono o tém urzędowie obcym posłom, jeneralnemu kapitanowi wojska, naczelnikom trybunałów i 4 grandom hiszpańskim, którzy przy porodzeniu powinni być obecni.

Wojsko ma być do 50,000 ludzi doprowadzone. Składa się teraz z 28 425 ludzi piechoty i około 6000 jazdy. Królewska gwardya ma wynosić 6000 ludzi.

Jenerał Quesada, jeneralny kapitan, prowincyi Sewilli, otrzymał uwolnienie od swojego obowiązku i został wysłany do Korunny. Z zasad swoich był umiarkowany, i dla tego strata jego jest wielka. Zbyteczna żywość czyniła go niesposobnym na dworaka i nie dozwalała otrzymać wpływu, którego by on bez wątpienia nabył, okazawszy tak wielkie zasługi podczas przywrócenia rządów.

PORTUGALIA.

Lisbona d. 10 marca.

Regentka, Donna Izabela Marya, najstarsza z trzech niezameżnych Infantek, a czwarta z dzieci zmarłego Króla, w polityce zupełnie przeciwna ma widoki, aniżeli Królowa, jej matka. Nie trzeba się dziwić, że zmarły Król pokładał w niej szczególniejsze zaufanie, gdyż ciągle była przy nim, gdy tym czasem obie młodsze jej siostry przy matce Królowej, znajdowały się w pałacu w Ramalhao.

— Królowa chora jest w Qusluz, i dla tego nie mogła udać się do Króla, kiedy był w słabości, z której umarł.

FRANCYA.

Paryż d. 21 marca.

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

Wczora był pokój u dworu, na których

wszyscy posłowie obcych mocarstw byli obecnymi.

— N. Pan, Braciom Franconi kazał wypłacić 3000 franków.

— Dnia 20 projekt do prawa o wynagrodzeniu dawniejszych osadników na wyspie St. Domingo, przyjęty został 245 głosami przeciwko 70. P. Benjamin Constant, starał się przydadź artykuł dodatkowy: „Ażeby terazniejsze prawo na przyszłość, w żaden sposób nie naruszało prawa zasadniczego, że terytorium francuzkie nie może być odstąpione, tylko wspólnie z Izłami. Ale usiłowanie jego było daremne.

— Zawczora Baron Angot des Rotours, gubernator Gwadeluppy i P. Chffontaines, gubernator wyspy Bourbon, wykonali Królowi Jmci przysięgę wierności.

— Przybył tu jenerał, Hugo, dla podania rządowi nowego systematu obwarowania twierdz, na wypracowaniu którego 20 lat strawił.

— Wyraża gazeta *Aristarque*: wiemy niezawodnie, że wielu oficerów i podoficerów załogi wywdzie z Marsylii do Tuluzy, mając siadź na okręty do niewiadomej wyprawy.

— P. Gambart dyrektor obserwatorium w Marsylii odkrył d. 9 b. m. nowego kometę w znaku wieloryba, którego jednak gołym okiem nie można dostrzedz.

ANGLIA.

(z Kuryera Warszawskiego.)

Listy z Bombay d. 1 listopada r. z. donoszą, że Pułkownik Macdonald, wysłany został ze zleceniami Jenerała Gubernatora Indyi do dworu Perskiego, gdzie po ułatwieniu niektórych trudności względem jego przyjęcia w tym kraju, miał być już blisko miasta stołecznego Teheran. Szach Perski wysłał jednego ze swoich anakomitych urzędników, który Pułkownikowi Macdonald wręczył bardzo pochlebne zaproszenie swego Monarchy. Utrzymują w Anglii, iż ta uprzejmość dworu perskiego czyni nadzieję, iż interesa państwa angielskiego w Persyi korzystny otrzymają skutek.

Szach Perski miał dać polecenie anglikowi nazwiskiem Wolf, ażeby w mieście Tauris założył szkołę pięknych umiejętności. — Anglia ma teraz w krajach amerykańskich 24 Konsulów jeneralnych, Konsulów i Vice-konsulów. — Według ostatnich wiadomości, polepsza się z każdym dniem zdrowie Króla Angielskiego, jednak lekarze radzą aby Monarcha na niejaki czas wstrzymał swój wyjazd do Brighton. — Według jednej z gazet angielskich, parlament na początku ozerwca ma być rozpuszczony. — W Liverpoolu uważają większą czynność co do handlu, cena towarów nieco się podnosi. — Ostatnie wiadomości z Ameryki-Południowej zapewniają, że w Chili nastąpiła rewolucya, która jednak trwała przez czas krótki, bo po zmianie Ministrów przywrócono spokójność. — Margrabia Waterford w swych obszernych dobrach (w Anglii) ustanowił konkurs i rozdawanie nagród dla najpracowitszych swych włościan; po każdej takowej uroczystości rozdania nagród, następuje obfita biesiada.

Dnia 10 z. m. spuszczone w Londynie z tamiecznego warsztatu okrętowego nowo wybudowany statek pocztowy parowy, który unieść może 5500 beczek ciężaru. Ten statek odbywać będzie kurs między Londynem a Dublinem w ciągu 72 godzin. Oprócz ładunku, składającego się z 260 beczek, zabierać będzie 200 podróżnych, nie mniej, znaczną liczbę powozów i koni.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 26 marca: rub. srebr. 3 rub. 72 $\frac{1}{2}$ kop., czerw. złoty nowy r. 11, k. 80; imperyal 57 rub. 22 $\frac{1}{2}$ kop.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakeyi.

1 Управление Видавскаго воднаго сообщенія приглашаетъ симъ желающихъ посматривать для работъ Видавскаго воднаго сообщенія въ штычнн сего лѣта 250 плотниковъ и 500 человекъ каменщиковъ, кои имѣютъ явиться для торговъ въ Рижскую Казенную Палату, первому 6, второму 8, третьему 10 и окончательной перепоржкѣ 12 апрѣля съ установленными залогомн, гдѣ и кондиціи имѣютъ быть предъявлены.

Инженеръ Подполковникъ Рокасовской.
Коллежскій Секретарь А. Федоровъ.

1 Administracya Wiñdawskiej wodney komunikacyi ninieyszymъ uwiadamia zyczącychъ do stawić do robotъ Wiñdawskiej wodney komunikacyi, w ciągu tego lata 250 cieślow i 500 ludzi kamienników ociosujących kamienie; którzy mają się jawnić na targi do Ryzkiej Skarbowey Izby: iszy dnia 6, 2gi 8, 3ci 10 i ostateczny na przetarg 12 apryla, z prawemni ewikcyami, gdzie i warunki mają być objawione.

Инженеръ Подполковникъ Рокасовскі.
Kolleksi Sekretarz A. Fiedorow.

Regestr fantów wypuszczających się na powtórna Loteryą w domu Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności składającą się w ogóle z biletów 2300, z których wygrywa losów 89, rozmaite fanty wycone przez urzędowych taxatorów z dodaniem dziesiątego procentu na zysk ubogich, w ogóle rubli srebrnych 2300. Cena biletu rubel srebrny 1. Sporządzony roku 1826 miesiąca marca 12 dnia.

Numer fantów do loteryi.	Wyszczególnienie fantów.	Cena na srebro. Ruble.	Numer fantów do loteryi.	Wyszczególnienie fantów.	Cena na srebro. Ruble.
1	Fermoar damski składający się z brylantów dużych trzynastu, ważących karatów 10, i czterech małych a żur oprawnych, pierwszey wody; osada złota	450	1	Obraz olejny Dawid odpoczywający na mieczu; przez Peszkę	22
1	Cztery sznurki pereł uriańskich zawierające sztuk 348 perełek większych i tyleż malutkich z fermoarkiem w złoto oprawnym, składającym się z jednego brylantu większego i dziesięciu małych, środkowy obwód szmelcowany	160	3	Sześć sztuk płaskorzeźbów marmurowych dawnych Cesarzów Rzymskich	33
1	Tabakierka złota staroświeckiej roboty z wyrabianiami na wszystkich bokach płaskorzeźbami również ze złota, ważąca czter. zł. 65; złoto jest w gatunku zł. 18 na dukat	180	1	2 Tomy Romanum Museum z kopersztynchami in folio oprawne w pargamin	33
1	Szal turecki koloru ponsowego, z palmami i szlakami w kwiaty	165	1	Architektura włoska z kopersztynchami in folio oprawna w pargamin	22
1	ditto ditto — białego ditto ditto ditto	110	1	Pantograf wielki w futerale	22
1	ditto ditto — w pasy żółte i granatowe z kwiatkami	80	2	Dwa zegary stolikowe bronzowe	27
1	Kantyna safianem z wierzchu a atłasem wewnątrz wybita z porcellaną staroświecką fabryki berlińskiej, malowaną sposobem miniaturowym z wyzłacaniem, zawierająca sztuk całych 22, to jest naczyń do kawy i herbaty sztuk 6, filiżanek większych par 4, mniejszych 12. W teyże kantynie znajdują się oprócz tego sztuki pobite, to jest jedna cukiernica i filiżanek par 2	110	35	Par filiżanek porcellanowych różnych fabryk i ceny	134
1	Tabakierka złota damska emaliowana niebiesko z białym malowidłem	100	1	Lulka pieńkowa wielka w srebro oprawna	33
7	Siedm postawów sukna w różnych kolorach fabryki domu dobroczynności	216	1	Okulary w złoto oprawne z futerałem	36
1	Zegar metalowy bijący, stolikowy w postumencie mahoniowym	44	1	Kaftier porcellany francuzkiej z naczyń trzech składający się wyzłacany ze szlakami	33
2	Dwa żerandole wyzłacane naśladujące bronzowe	44	2	Dwa imbryki ditto ditto do kawy wyzłacane brzegi	8
1	Pierścionek brylantowy	53	1	Imbryk ditto ditto do herbaty ditto ditto	6
1	ditto ditto	15	1	Kaftier z porcellany krajowej z trzech sztuk składający się	6
1	Sanie lakierowane na parę koni	44	1	Pas polski jedwabny fabryki słuckiej z flezlą złotą	17
1	Dwa szkice oryginalne Franciszka Szmuglewicza w ramach za szkłem	44	1	Estamp Rafała Morgen. Familia śś. z Rubensa	10
			1	Maślaniczka szklanna brylantowana	5
			1	Kufel szklanny brylantowany	4
			1	Kollekcyja medalów białych, Cesarzów Rosyjskich za szkłem w ramach	6
			1	ditto ditto złożonych Królów polskich za szkłem w ramach	9
			1	ditto ditto białych ditto ditto za szkłem w ramach	6
			1	Dwa wyciski gipsowe wyzłacane śś. Piotra i Pawła w ramach za szkłem	7
			1	Koszyk Argent platée	4
			1	Dwa kosze metalowe do butelek z podstawkami	6
			1	Ostrogi srebrne	5
			1	Postument alabastrowy	3
			4	Cztery sztuki warstacików do zwijania nici roboty tokarskiej	8
			89	Ogół summy	2300

Towarzystwo Dobroczynności mając zamiar ciągnięcia takowej loteryi w końcu następujących śc Jerskich kontraktów, uprasza życzących mieć na oną bilety, aby się śpieszyli z ich rozebraniem. Biletów takowych dostać można: w sklepie ubogich domu Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności; u P. Macieja Szulca Podskarbiego Towarzystwa przy ulicy Niemieckiej, i w handlu P. Tekli Fiorentiniowej przy ulicy wielkiej. Życzący mieć na wsi rzeczone bilety, zechcą się zgłosić do wyżey napisanego Podskarbiego Towarzystwa, a ten przyrzeka żadaną ilość przestać za odebraniem pieniędzy za bilety i kosztu na pocztę. Ponieważ zysk z rzeczoney loteryi i z wyprzedazy towarów w Domu Dobroczynności wyrobionych przeznaczony jest jedynie na zasilenie kassy ubogich przez towarzystwo utrzymywanych; niewątpi przeto Towarzystwo, iż dobroczynne na niedostatek serca pośpieszą do rozebrania rychłego biletów i przez to ułatwią sposoby utrzymania dobroczynnego zakładu.

O G L O S Z E N I E.

Rząd Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego, podaje do wiadomości publicznej, że majątki uniwersyteckie Symoniszki i Kowale, w Gubernii Wileńskiej poci Zawileyskim położone, wypuszczają się będą przez publiczną licytację, w sześćoletnią arendowną dzierżawę od dnia 23 kwiet. r. t. w terminach: 12, 13 i 14 kwietnia. Chcący stawać do takowej licytacji obowiązani będą złożyć ewikwyą odpowiednią jednorocznej intracie. Inwentarz i warunki kontraktowe są do przejrzenia w każdym czasie w Kancellaryi Uniwersyteckiej. Tu się dołącza summaryusz dochodu z pomienionych folwarków z oznaczeniem ilości ziemi urobney i łąk, oraz ludności i robocizny.

D y m y .				Grunta orme i sianożecie włościanskie.		Drogi do Wina Bojars	Powinność.				Opłata srebrem.		
Ciągłe	Bojarskie	Czynszowe	Pustosze.	Morgi włościan.	Morgi sianożeci.		tygodniowa ciągła		Roczna bojarska.		Ruble.	Kopieyki.	
							Uprze.	Pieszozwać.	z Uprzeżą.	Orać.			
													D n i .
24	22	9	4	2059	468	Powinność z czynszami podług inwentarza czyni.	84	46	46	120	120	355	36 ¹ / ₂
						Za 22 drogi Ryskie	—	—	—	—	—	118	80
						Arenda z Symoniskiej karczmy	—	—	—	—	—	24	—
						Arendy z karczmy w Kowalach	—	—	—	—	—	36	—
						Arendy ze młynu w Kowalach	—	—	—	—	—	30	—
W o g ó ł e												56 ¹ / ₂	16 ¹ / ₂

Grunta		Łaki.		D o c h o d z K r e s c e n c y i .	
Morgi.	Pegły.	Morgi.	Pegły.		
16 ¹ / ₂	265	—	—	W Symoniszkach wysiewu żyta beczek 13 ¹ / ₂ .	291
129	255	—	—	W Kowalach wysiewu żyta beczek 10 ¹ / ₂ w ogóle 24 beczki i ośmin 2, licząc na dochód we trzy ziarna beczek 72 ¹ / ₂ beczka po rub. srebr. 4 .	291
		265	138	Za jarzynne pola drugie tyle co za żyto	177
				Za sianożęcie w obu folwarkach po potrąceniu trzeciej części na paszę licząc za morg po rublu srebrnym 1	20
				Za ogrody warzywne w obu folwarkach	779
				Ogół za krescencią czyni	56 ¹ / ₂
				Gotowy grosz czyni	1543
				Summa rocznego dochodu	16 ¹ / ₂

(podpisano) Sekretarz Felix Mierzejewski.

i. Od Minskięy Skarbowęy Izby ogłasza się, iż w niej odbywać się będą targi, na oddanie w 120stoletnią, od 12 apryla terażnieyszego 1826 roku, arendę, w mozyrskim powiecie skarbowego majątku Turow, w którym zawiera się; w miasteczku Turowie ekonomiczny dwór 1, folwarków 6; włościan. dymów 962; dusz podług ostatniey rewizyi męzkich 2745 i żeńskich 2774, a dochodu podług inwentarzow 1815 roku wyliczono 21579 rubli 18½ kop. sr. z którego przeznaczono rozchodu na utrzymanie w całym majątku ekonomicznych oficjalistów: na doktora z dwóma uczniami i na lekarstwa 2667 rub. srebr.; w przypadku zaś niejawienia się życzących do wzięcia w arendę całego majątku oddawać się będą na trzy lata, od tegoż 12 apryla, znajdujące się w tym majątku karczmy, młyny, przewozy, woskownia i rybne tonie, za które to wszystkie artykuły, wyliczono, podług tychże inwentarzow rocznego dochodu 4107 rubli 8½ kop. srebr. Azatem życzący wziąć cały majątek Turow, albo same tylko wymienione czynszowe artykuły, zechcą przybyć na targi do tey Izby z dostatecznemi ewikcyami: pierwsi podług liczby dwóletnich, a ostatni na trzecią część całej dzierżawney summy, na terminy terażnieyszego 1826 roku w następującym miesiącu aprylu: 26, 27, 28 a dla przetargu 29 dnia; warunki zaś każdy za przybyciem do targow zażądać i widzieć mo-

że w Izbie. Dnia 25 marca 1826 roku.

Sowietnik Włodzimierz Weredkowicz.

Naczelnik Stołu Goliniewicz.

1 Z rozporządzenia Polowej Powiatowskiej Kommissyi oddzielnego Korpusu Litewskiego zamierzono na pomieszczenie w miasteczku Rożanie Prowiantu wybudować nowy magazyn, na jakowy przedmiot wyliczono smiętą rubli sr. 6,440 96 $\frac{2}{3}$ kopiejek; na wzięcie takowego pobudowania w łzbie Skarbowej Grodzieńskiej odbywać się mają targi w terminach 5, 6, i ostateczny 7 maja t.r., życzący przyjąć na siebie takowe pobudowanie raczą przybyć do Grodna z dostatecznemi kaucyami na wyrażone terminy. Grodno 26 dnia marca 1826 roku.

Pełniący czynność Gubernatora Grodzieński
Vice-Gubernator i Kawaler K. Maksimowicz.

1 Sąd Magistratu Miasta Wilna, stosownie do Ukazu z Rządu Gubernialnego Wileńskiego, wysłanego, udeteterminował Dom Staro-Zakonnego Leyby Abelsona w Wilnie pod N. 163 sytnowany oddać z publiczney licytacyi w arendowną dzierżawę, na taki czas za któryby tenże tennator opłacił z góry należne od Leyby Abelsona Uniwersytetowi Wileń. rubli sr. 1082 kop. 63¹/₂, lub z tém warunkiem, aby na rachunek niezyszczo długu dzierżawca postąpioną arendę z góry co półrocze zaliczał, i dla tego życzący takowy dom zaarendować, zechcą w terminach 5, 6 i 7, następnego mca apryla do licytacyi na miejsce położenia wyżej Nrem oznaczonego domu z dostatecznemi ewikoyami jawić się. Roku 1826 mca marca 30 dnia.

Karol Gain R. M. W.

(1)

1. Pułkownik Połozow życzy przestąpić prawo swoje na 12-letnią arendę skarbowego majątku Powierzchnie, leżącego w Wileńskiej gubernii w powiecie Kowieńskim; życzący wziąć w arendę takowy majątek, zechcą udać się do Redakcyi Kuryera Litewskiego.

Oświadczenie ze strony niżej podpisanego Konstantego Mickiewicza Kollegskiego Regestratora przeciwko Stanisławowi Milewskiemu także Kollegskiemu Regestratorowi czyni się z takiej okoliczności: JP. Milewski chcąc na niedoświadczoney żało się skorzystać młodości, doradził oświadczaćemu się najprzód wynieść się z domu W. Regenta Lewikowskiego (u którego jako u brata swego lat kilkanaście ciągle mieszkał) potym rozpoczęcia kroków prawnych nie tylko z rzeczonym Lewikowskim, ale i Deputatem Kwintą, i skłonił do wydania sobie pod rokiem 1825 września 29 dnia na rubli srebrnych 150 z pieczętstwem Święckiego i Zołędzia obligu, oraz gotowemi od żało na rubli srebrnych 25 wziął, przyymując obowiązkiem prowadzenia całego processu swoim kosztem i fatygą; lecz ponieważ żały po rozważeniu gruntownym rzeczy, za pośrednictwo prawdziwych przyjaciół, tak z Regentem Lewikowskim jako też i W. Kwintą po domowemu wszystkie zachodzące spory ułatwiał i na dokumentach przyznanych bez żadnego wpływu JP. Milewskiego ukończył i dopióro ustala potrzeba processu; przeto i oblig w roku 1825 września 29 dnia, na rubli srebrnych 150 przez Milewskiego od żałującego bez zaliczenia pieniędzy podstępnie wymożony, jako żadney waluty mieć nie może, tak powinien być wydajacemu bez żadney powrócony pretensyi, aby zatym nikt takowego skryptu nie nabywał, ani za onym pieniądzy Milewskiemu niepożyczał, oświadczaający się nim o zwrot onego drogą prawami wskazaną dopomni się, dopiero przez niniejsze w aktach publicznych zapisujące się oświadczenie każdego ostrzega, i o tym jeszcze przez gazetę Kuryera Litewskiego zawiadomić nie zaniedba.

Datt: w Wilnie roku 1826 marca 22 dnia.
Konstanty Mickiewicz Kollegski Registr.
Roku 1826 mca marca 22 dnia. Przed aktami Ziem. Pttu Wilengo stawając osobiście WJP. Konstanty Mickiewicz Kollegski Regestrator niniejsze oświadczenie wpisać do Protokułu podał i one w tymże protokule własnoręcznie podpisał.

Przyjąłem Jan Zienkiewicz W. Z. Regent.
Czytałem Denisewicz.

Dozwala się drukować dnia 25 marca 1826 roku. Cenzor Leon Borowski.

2. Sąd Główny Litewsko-Wileński 2go Departamentu Wremiennego w sprawie Exdywizyi funduszu Jana Floryana Bietscha, Kristyana Celdnera i Antoniego Kosa, składających kompanią handlową w mieście Wilnie, po dekrete 1808 r. września 21 dnia, za apellacją wprowadzoney, w roku 1824 listopada 10 dnia ogłosił wyrok:

którym w rzeczy przeznaczonych juramentow postanowiono; ażeby z daty niniejszey awizacyi, kredytorowie, i komu przysięga w dekretach powyższych była uznana, czy w ich stopniu sukcesorowie, ci którzy nieprzysięgli, znajdujący się wewnątrz kraju, w przeciągu trzech miesięcy przed Sądem Departamentu tego; a którzy są za granicą Państwa, ażeby wedle Ukazu Rządzącego Senatu 1809 r. marca 19 dnia za Nrem 523 wyszłego, w sądownictwach bliższych ich pobytu, w ciągu dwóch lat przysięgę wykonali; i każdy z nich w czasie zakreślonym, który już przysięgał, lub następnie przysięgę wykona, aby świadectwo urzędowe, o uczynieniu zadość wyrażonym dekretem do Sądu niniejszego przedstawił, pod utratą rzeczy zastrzega; o czem przez trzykrotną awizacyą w Gazecie Kuryera Litewskiego interesujące strony zawiadamia.

Justyn Biesiekierski Sądu Głgo Assesor.
Regent P. Weryha.

2 Sąd Podkomorsko exdywizorski, w majątności Upicie WW. Damazego i Ignacego Straszewiczów, Sąd Granicz. Upite. w dniu 15 idącego miesiąca marca, rozwiązując akcesoryjne wniesienia; przeznaczył nieodmienny termin odbycia Aktów pierwszo-zjazdowym dekretem naznaczonych; a gdy pomimo kilkokrotnych odkładów i ogłoszeń dotąd kredytorowie z pretensyami nie wchodzili, odwołując przeto ostatecznie czynność swoją, do dnia 5 kwietnia idącego roku, raz jeszcze wzywa intessowanych do stawania w Sądzie swoim, i że od pomienionego czasu, w dziesięć dni najdalej sprawę do namowy wezmie, i w niey amissyą nieobjawionych stosunków zapisze, zapowiada. Dat w Upicie 1826 roku, marca 16 dnia.

Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziem. Upit. Exd.
Regent Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego Jan Jasiński.

2. Dom WW. Piaseckich murowany w mieście Wilnie pod N. 111 położony wyprzedawać się będzie z publiczney licytacji na cel zaspokojenia Kredytorów, życzący nabyć ony wieczyście, lub wziąć w jednoroczną arendowną dzierżawę, zechcą jawnie się na terminie przeznaczone dnia 30 i 31 terażn. mca marca a dla przetargu dnia 12 apryla idącego roku do Sądu Ziemskiego Pttu Wilen. Roku 1826 mca marca 27 dnia.

Wilenski Ziemski Sędzia Alojzy Jasiński.

3 JPan Löffler Dentysta ma honor oznajmić Prześwietney Publiczności, że już powrócił z podróży, i mieszka w pałacu WJPanien Wańkowiczówien na trzecim piętrze od ulicy.

Wyjeżdżający za Granicę.

Wyjeżdża za granicę do Królestwa Niderlandzkiego do miasta stołecznego Amsterdamu, odstawnym Kapitan Woysk Rossyjskich Alexander de Brunet, na miesiąc jedynastie, ze służącym Jakubem Trzaskowskim.